

Stabilirea dovezilor referitoare la regulamentul pentru cei care caută ajutor la altcineva în afară de Allah sau a avea încredere în vrăjitori si clarvăzători

Abd Al-Aziz bin Abd Allah bin Baz

Această broșură, intitulată Stabilirea dovezilor referitoare la regulamentul pentru cei care caută ajutor la altcineva în afară de Allah sau a avea încredere în vrăjitori si clarvăzători, scrisă de eminența sa, sheikh ‘Abd Al-‘Azīz ibn ‘Abd Allah ibn Baz, este formată din

trei eseuri: 1. Regulamentul pentru cei care caută ajutor la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!); 2. Regulamentul pentru cei care caută ajutor la djinni și la demoni și care le fac promisiuni; 3.

Regulamentul pentru adorarea prin anumite inovații derivate din credințele eretice și politeiste.

<https://islamhouse.com/2780184>

- [Stabilirea dovezilor referitoare la regulamentul pentru cei care caută](https://islamhouse.com/2780184)

ajutor la altcineva în afară de Allah
sau a avea încredere în vrăjitori și
clarvăzători

- Introducere
- Primul eseu ~ Regulamentul
pentru cei care caută ajutor la
Profet (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie
asupra sa!) ~
- Al doilea eseu ~ Regulamentul
pentru cei care caută ajutor la
djinni și la demoni și care le
fac promisiuni ~
- Al treilea eseu ~ Regulamentul
pentru adorarea prin anumite
inovații derivate din credințele
eretice și politeiste ~

Stabilirea dovezilor referitoare la regulamentul pentru cei care caută ajutor la altcineva în afară de Allah sau a avea încredere în vrăjitori și clarvăzători

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și toate Binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Călea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel

Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecării!

Deoarece principiul Unicității lui Allah s-a aflat la baza Misiunii lui Mohammed ibn ‘Abd Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și pentru că această Misiune a fost, de fapt, o continuare a misiunilor Profetilor care l-au precedat, **după cum spune Allah în Nobilul Coran:**

(وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) (النحل: 36)

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis (ca să le spună): «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut (oricine este adorat în afară de

Allah)!(...)»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 16:36]

și pentru că opoziția față de erezie și falsitate în diversele sale forme de manifestare au format nucleul acestei credințe, este datoria fiecărui musulman să fie bine informat în legătură cu religia sa și să Îl adore pe Allah, după cum poruncește Shari‘ah (Legislația islamică).

Musulmanii din generațiile anterioare au avut un concept clar cu privire la religia lor, pentru că toate credințele, acțiunile și relațiile lor au fost în conformitate cu Nobilul Coran și cu Sunnah.

Mai târziu, mulți dintre musulmani au deviat de la această Cale Dreaptă – Calea Cărții și a Tradiției – și s-au împărțit în grupuri privind toate chestiunile legate de religie, precum și acele chestiuni legate de politică și legile care reglementează viața lor de zi cu zi. Drept rezultat, au apărut inovațiile eretice, falsitatea și vrăjitoria. Toate aceste lucruri au servit drept intrare ușoară pentru dușmanii Islamului, pentru a ataca Islamul și pe adepții acestuia.

‘Ulamā (învățații) Islamului au avertizat împotriva acestor inovații prin scrierile lor din toate perioadele istoriei, atât în trecut, cât și în prezent. Această broșură, intitulată Stabilirea

dovezilor referitoare la regulamentul pentru cei care caută ajutor la altcineva în afară de Allah sau a avea încredere în vrăjitori și clarvăzători, scrisă de eminența sa, sheikh ‘Abd Al-‘Azīz ibn ‘Abd Allah ibn Baz, **este formată din trei eseuri:**

1. Regulamentul pentru cei care caută ajutor la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!);
2. Regulamentul pentru cei care caută ajutor la djinni și la demoni și care le fac promisiuni;

3. Regulamentul pentru adorarea prin anumite inovații derivate din credințele eretice și politeiste.

Președinția Direcțiilor de Cercetare Islamică Iftah, Da‘wah și Călăuzire are plăcerea de a prezenta această broșură, ca o contribuție la instruirea musulmanilor împotriva ereziilor și a superstițiilor, pentru ca, astfel, aprecierea generală și înțelegerea Islamului să crească.

Fie ca Allah Cel Atotputernic să facă această broșură folositoare pentru toți musulmanii; pentru că, într-adevăr, doar Allah acordă succesul! Pacea lui Allah fie asupra Profetului

Mohammed, asupra familiei sale și a
companionilor săi!

**Primul eseu ~ Regulamentul
pentru cei care caută ajutor la
Profet (Pacea și binecuvântarea lui
Allah fie asupra sa!) ~**

Toată Slava I se cuvine lui Allah și
toate Binecuvântările lui Allah fie
asupra Profetului Său, Mohammed,
asupra familiei sale, a companionilor
săi și asupra tuturor celor care urmează
Calea Sa cea Dreaptă!

Revista săptămânală Al-Mujtama din
Kuweit a publicat în ediția cu numărul
15 din 19 aprilie 1390 (1970) o poezie

numită „În amintirea nașterii Profetului”, ce conținea suplicații adresate Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), prin care îl rugau să ajute Ummah (comunitatea musulmană), salvând-o de dezacordurile și neînțelegerile reciproce. Poezia, semnată de cineva cu numele de Aminah, [suna în felul următor:](#)

„O, Profet al lui Allah, vino în ajutorul unei lumi prinse în flăcările unui război!

O, Profet al lui Allah, vino să salvezi Ummah, care este cufundată în întunericul îndoielilor de atât de mult timp!

O, Profet al lui Allah, vino să salvezi Ummah, care a pierdut viziunea din vedere în pustiul suferinței... etc.”

Și poezia se încheie cu următoarele versuri:

„O, Profet al lui Allah, vino să salvezi Ummah, care este cufundată în întunericul îndoielilor de atât de mult timp, roagă-te! Adu o victorie rapidă, așa cum ai făcut în bătălia de la Badr, atunci când L-ai invocat pe Preaînaltul și iată! Înfrângerea a fost transformată într-o victorie glorioasă, într-adevăr Allah are soldați pe care tu nu îi vezi.”

Astfel, persoana care a scris această poezie se roagă Profetului (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), căutând ajutorul lui pentru a salva Ummah și a-i asigura o victorie rapidă; ea uită sau ignoră faptul că victoria este asigurată numai de Allah și că aceasta nu se află nici în mâinile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și nici în cele ale oricărei alte creații. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

(وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) (آل عمران: 126)

„(...)Victoria nu poate veni decât de la Allah, Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Înțeleptul).”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 3:126]

﴿إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (آل

عمران:160)

„Dacă Allah vă face să izbândați,
nimeni nu vă va putea birui, dar de vă
va părăsi pe voi, cine este acela care ar
putea să vă ajute după El?(...)”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 3:160]

Versetele Coranului cel Nobil, precum
și consensul comunității musulmane
(**Ummah**) au stabilit că Allah Cel
Atotputernic a creat toate ființele
umane pentru ca acestea să Îl adore. El
i-a trimis pe Mesageri (**Pacea fie
asupra lor!**) și a revelat Cărțile pentru a
le arăta modul în care ei trebuie să facă
aceasta și calea misiunii. În acest sens,

Allah Cel Atotputernic afirmă în Nobilul Coran:

(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) (الذاريات: 56)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 51:56]

(وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) (النحل: 36)

„Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis (ca să le zică): «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut (oricine este adorat în afară de Allah)! (...)»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 16:36]

(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) (الأنبياء: 25)

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun
 Profet fără să nu-i **revelăm** lui: «Nu
 există altă divinitate în afară de Mine,
 deci **adorăți-Mă pe Mine!**»”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel
 Nobil, **21:25**]

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ حَبِيرٍ (١) أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
 وَبَشِيرٌ﴾ (هود: 2-1)

„Alif, Lam, Ra’. Aceasta este o Carte
 ale cărei versete sunt bine întocmite,
 apoi tâlcuite de către un Înțelept,
 Bineștiutor (**Hakīm, Khabīr**). ~ Nu-L
 adorați decât pe Allah! Iar eu sunt
 (**trimis**) pentru voi de la El, ca
 prevenitor și vestitor de bine.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel
 Nobil, **11:1-2**]

Din versetele de mai sus reiese clar faptul că Allah Cel Atotputernic a creat ființele umane și djinnii cu un singur scop: să Îl adore doar pe El și să nu Îi atribuie niciun partener. El a spus în mod clar că Mesagerii (**Pacea fie asupra lor!**) au fost trimiși pentru a-i invita pe oameni la această adorare și pentru a interzice ceea ce este contrar acesteia: versetele din Nobilul Coran sunt clare și categorice atunci când afirmă că numai și numai pe Allah trebuie să Îl adorăm. Această adorare implică credința în Unicitatea lui Allah și ascultarea Lui, urmarea Poruncilor Sale și abținerea de la tot ceea ce El a interzis. **Allah a Poruncit aceste principii în numeroase versete:**

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ (البينة:5)

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să fie devotați religiei Sale și să fie hunafa' (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism)(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 98:5]

﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقَعَدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾ (الإسراء:22)

„Nu pune lângă Allah un alt zeu, ca să nu șezi rușinat și alungat!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 17:22]

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (٢) أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ (الزمر:2-3)

„Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință! ~ Lui Allah I se cuvine credință curată(...)”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:2-3]

Versetele care tratează acest concept sunt nenumărate în Nobilul Coran. Toate acestea indică necesitatea sincerității în adorarea lui Allah și a renunțării la adorarea tuturor celorlalți, inclusiv a Profetilor (**Pacea fie asupra lor**). Nu există nicio îndoială că „du‘ā” (**suplicația**) este o formă vitală și cuprinzătoare de adorare; aceasta trebuie să Îi fie adresată cu toată sinceritatea doar lui Allah, așa cum El,

Cel Atotputernic, ne spune în Nobilul Coran:

(فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) (غافر: 14)

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă voia necredincioșilor (nu este aceasta)!”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 40:14]

(وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) (الجن: 18)

„Și moscheile sunt pentru Allah (Cel fără parteneri), deci nu invocați pe nimeni împreună cu Allah!”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 72:18]

Acest lucru este valabil pentru toate creațiile, inclusiv pentru Profeți (**Pacea fie asupra lor!**), deoarece cuvântul „Ahad” din limba arabă este un substantiv nedeterminat folosit în contextul negării totale. Prin urmare, el se aplică tuturor, cu excepția lui Allah Cel Atotputernic. **Allah Preaînaltul spune:**

(وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ) (يونس: 106)

„Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, **10:106**]

Acest verset îi este adresat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Nu este nevoie să mai spunem că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a bucurat de Protecție Divină în ceea ce privește orice fel de credință politeistă; scopul acestui verset este acela de a îi atenționa pe ceilalți. Allah Cel Atotputernic spune:

(فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ) (يونس: 106)

„(...)căci de vei face (aceasta), vei fi (tu) dintre cei nelegiuiți!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 10:106]

Astfel, cel mai de seamă dintre oameni, și anume Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a fost avertizat asupra faptului că, dacă va invoca pe oricine altcineva în afară de Allah, va fi considerat a fi nelegiuit. Ce putem spune atunci de celelalte ființe umane?

Trebuie subliniat faptul că termenul dhulm (fărădelege) este folosit în sensul de shirk major, care este politeismul. Allah Cel Atotputernic spune:

(وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ) (البقرة: 254)

„(...)Necredincioșii sunt nelegiuți!”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 2:254]

(وَأِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) (لقمان:13)

„Și i-a zis Luqman fiului său,
sfătuindu-l pe el: «O, fiule! Nu-I face
lui Allah asociat, căci facerea de
părtași este fărădelege mare!»”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 31:13]

Este evident din toate aceste versete că invocarea oricui altcuiva în afară de Allah, fie că este vorba despre morți, copaci sau idoli, etc., înseamnă a-I atribui parteneri lui Allah în adorare; și contrazice scopul pentru care Allah a

creat ființele umane și djinnii și pentru care a trimis Profeți (**Pacea fie asupra lor!**), revelându-le acestora Mesajele Divine, pentru ca ei să le transmită oamenilor și să îi invite să se comporte în conformitate cu acestea. Este și sensul frazei „Nu există divinitate în afară de Allah”; care afirmă că nimeni și nimic nu trebuie să fie adorat în afară de Allah Cel Atotputernic. **În Nobilul Coran este menționat:**

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ﴾ (لقمان:30)

„Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Lui sunt vorbe deșarte(...)”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 31:30]

Aceasta este esența religiei și principiul fundamental al credinței noastre; și nicio adorare nu este adevărată până când acest principiu nu este cu adevărat acceptat. **Allah Cel Atotputernic în Nobilul Coran:**

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
(الزمر: 65)

„Vi s-a revelat ție și aceluia de dinaintea ta: «De Îi vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre aceia care pierd.»”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:65]

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام: 88)

„(...)dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociați, ar fi fost în deșert (tot) ceea ce ei au făcut.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 6:88]

Religia Islamului se bazează pe două principii mărețe:

1. nimeni nu trebuie să fie adorat în afară de Allah;
2. adorarea trebuie să fie făcută în conformitate cu învățăturile Profetului lui Allah, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Aceasta este semnificația mărturisirii de credință (șahādah):

„Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Trimisul Său.”

Prin urmare, invocarea morților, chiar dacă aceștia au fost Profeți, sau a idolilor, a copacilor și a pietrelor, precum și căutarea ajutorului lor prin oferirea de sacrificii sau rugăciuni și prosternări ar reprezenta o contradicție în ceea ce privește acest principiu.

Acest fapt reprezintă un act de asociere a altora ca domni ai creației alături de Allah Cel Atotputernic; și, de asemenea, acest fapt reprezintă facerea de rivali lui Allah Cel Atotputernic. Cu alte cuvinte, va fi o negare a acestui principiu de bază. De asemenea,

trebuie menționat faptul că oricine introduce în religie ceva care nu a fost permis de Allah Cel Atotputernic nu respectă semnificația mărturisirii că „Mohammed este Trimisul lui Allah”.

Allah Preaînaltul spune:

(وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا) (الفرقان: 23)

„Și vom veni la faptele pe care ei le-au făcut și le vom preschimba pe ele în țărână risipită.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 25:23]

Faptele la care se face referire aici sunt cele ale celor care și-au petrecut viața în credințe politeiste. În această categorie de fapte se încadrează, de asemenea, inovațiile, acele chestiuni ce

nu au fost permise de Allah; în Ziua Judecării, aceste fapte vor fi preschimbate în țărână risipită, pentru că nu au fost realizate în conformitate cu Călăuzirea Divină. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-un hadith autentic:

(مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) متفق عليه

„Cel care inovează un lucru în această chestiune a noastră (adică Islamul), acesta îi va fi respins (de către Allah).” (Al-Bukhari și Muslim)

Scriitoarea pe care am citat-o mai înainte i-a adresat o suplicație Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cerându-i

ajutorul. Astfel, ea I-a întors spatele Stăpânului creației, în ale Căruia Mâini se află atât victoria, cât și înfrângerea, Singurul care poate dăruia oricare dintre acestea. Nu încapă nicio îndoială asupra faptului că această acțiune este o încălcare gravă a principiului monoteismului și este shirk (**politeism**), a cărei consecință va fi una deosebit de mare. Allah Preaînaltul ne-a Poruncit să Îl invocăm doar pe El și să Îi cerem ajutorul, Promițându-ne că ne va răspunde; și, de asemenea, amenințându-i cu pedepse mari pe cei care sunt aroganți. **Allah Preaînaltul spune:**

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾
(غافر: 60)

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.»”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 40:60]

Acest verset subliniază faptul că suplicația este o formă de rugăciune și că destinul celor aroganți este Focul Iadului. Dacă aceasta este pedeapsa pentru cel care a evitat să I se roage lui Allah, care este atunci situația unei persoane care invocă pe altcineva în afară de Allah, în timp ce Allah este Cel Atotputernic, Cel Apropiat, Cel Care Răspunde. **În Nobilul Coran găsim:**

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقرة: 186)

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, (spune-le) Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:186]

Într-un hadith autentic, s-a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus că suplicația (du‘ā) este un act de credință, fapt pentru care l-a avertizat pe vărul său, ‘Abd Allah ibn

Abbas (Allah să fie mulțumit de el!)
după cum urmează:

﴿إِحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، إِحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ
بِاللَّهِ﴾ جامع الترمذی وهو صحيح

„(...)Fii conștient de (existența lui)
Allah și El te va proteja pe tine! Fii
conștient (de existența lui) Allah și Îl
vei afla pe El alături de tine. Atunci
când ceri (ceva), cere de la Allah, iar
dacă tu cauți ajutor, caută ajutorul la
Allah.” (At-Tirmidhi)

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah
fie asupra sa!) a spus, de asemenea:

﴿مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ﴾ صحيح البخاري

„Oricine moare în timp ce încă invocă
orice altceva ca partener al lui Allah va
intra în Iad.” (Al-Bukhari)

Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat care este cel mai mare păcat, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns:

(عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شَرْحِبِيلٍ، قَالَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الذَّنْبِ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ قَالَ " أَنْ تَدْعُوَ لِلَّهِ نِدَاءً، وَهُوَ خَلْقَكَ " .) صحيح البخاري

„A Îi asocia pe cineva lui Allah (a Îi face parteneri), deși El este Cel care te-a creat.” (Al-Bukhari)

Așadar, oricine se roagă oricui altcuiva în afară de Allah sau caută ajutor la altcineva în afară de Allah, indiferent dacă acesta este un Profet, un djinn sau orice altceva, se face vinovat de asociere de parteneri în adorare lui Allah. Cu privire la rugămințile

adresate unei persoane în viață și care se află în fața noastră, acesta nu este considerat a fi un act de shirk, pentru că este normal să căutăm ajutor la cei din jur în lucruri care țin de viața pământească; este o practică normală și acceptată printre musulmani. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran, într-o relatare despre Moise (Pacea fie asupra sa!):

(فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَّرَهُ) (القصص: 15)

„(...)Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 28:15]

Astfel, în chestiunile zilnice legate de aspectele materiale asupra cărora orice ființă umană deține controlul, o persoană poate solicita ajutorul unei alte persoane, fără a fi considerat a fi un act de adorare

Și într-un alt verset care aparține, de asemenea, unei relatări despre Moise (Pacea fie asupra sa!), ni se spune:

(فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) (القصص: 21)

„Și a ieșit din ea (din cetate), așteptând cu frică (să nu fie ajuns din urmă de cei care îl căutau).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 28:21]

Astfel, omul caută ajutor la semenii lui în timp de război sau în momentele

dificile. Allah Cel Atotputernic i-a poruncit Profetului său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să le transmită oamenilor că el (Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu le poate face nici bine, nici rău. În Nobilul Coran găsim:

(قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا) (الجن: 20)

„Spune (o, Mohammed): «Cu adevărat, Îl invoc numai pe Domnul meu (Allah, Cel fără parteneri) și nu-I fac Lui niciun asociat!»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 72:20]

(قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا) (الجن: 21)

„Spune (o, Mohammed): «Nu stă în puterea mea să vă fac vreun rău (nici să previn orice rău pe care Allah vi l-a prescris), nici să vă călăuzesc pe Calea cea Dreaptă!»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 72:21]

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف: 188)

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care

cred.»” [Traducerea Sensurilor
Coranului cel Nobil, 7:188]

Versetetele coranice care se referă la acest concept sunt numeroase. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a invocat niciodată pe nimeni în afară de Allah și nu a căutat ajutor niciodată la nimeni în afară de El; el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) L-a implorat pe Allah Cel Atotputernic în timpul bătăliei de la Badr și L-a rugat să îi acorde victoria împotriva dușmanilor săi, spunând: „O, Allah, îndeplinește-Ți promisiunea față de mine!” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a continuat să repete aceste cuvinte atât de mult încât

prietenul și companionul său, Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!), i-a spus: „O, Profet al lui Allah, L-ai implorat suficient pe Domnul tău, cu siguranță Allah Își va îndeplini promisiunea față de tine!” În acest context, Allah a revelat următoarele versete din Nobilul Coran:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ (٩) وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (١٠)﴾ (الأنفال-9)

10:

„(Aduceți-vă aminte) când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns numaidecât: «Eu voi să vă vin în ajutor cu o mie de îngeri, rânduți unul după altul!» ~ Allah nu l-a făcut decât pentru a fi bună veste, pentru ca

inimile voastre să-și găsească liniștea cu ea. Și nu este victorie decât numai de la Allah. Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Înțelept).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 8:9-10]

Astfel, Allah Cel Atotputernic le amintește de chemarea lor întru ajutor și cum El le-a răspuns trimițând drept întăriri îngerii și le amintește, de asemenea, că victoria nu este de la îngerii, ci aceștia au fost trimiși doar pentru a transmite vestea cea bună a victoriei și a satisfacției. Allah Preaînaltul spune:

(وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) (آل عمران: 126)

„(...)Victoria nu poate veni decât de la Allah, ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Înțelept).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 3:126]

(وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (آل عمران: 123)

„Allah v-a făcut biruitori la Badr, măcar că erați umili. Deci fiți cu frică de Allah și poate că voi o să fiți mulțumitori!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 3:123]

Atunci Allah le-a acordat ajutorul în bătălia de la Badr; armele, puterea de a lupta și îngerii au fost factorii care le-au adus victoria și veștile bune; acestea au fost doar mijloacele prin care Victoria Divină a fost acordată; astfel,

putem înțelege că victoria este numai de la Allah. Atunci, cum a putut scriitoarea pomenită mai sus sau alții asemeni ei să caute victoria sau ajutorul la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să se întoarcă de la Stăpânul tuturor creațiilor, care este Atotputernic și Omniprezent?

Nu încapă îndoială că această atitudine trădează ignoranța în cea mai gravă formă a ei și este, cu siguranță, un act de politeism major (*shirk*).

Drept urmare, datoria scriitoarei este aceea de a se căi în fața lui Allah cu sinceritate, iar ea trebuie să nu mai repete această greșeală. Căința sinceră

înseamnă regretarea
păcatului, îndeapărtarea de acel păcat și
ca persoana să fie determinată să nu îl
mai repete, aceasta este căința sinceră.
Astfel, dacă aceasta face referire la
drepturile oricărei ființe umane, astfel
de drepturi trebuie înapoiate celor
cărora le aparțin sau cel care se căiește
trebuie să obțină o achitare pentru ele.
Allah Preaînaltul le-a poruncit
adoratorilor Săi să se căiască și le-a
promis acceptarea căinței lor. **El spune
în Nobilul Coran:**

(وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّةَ الْمُؤْمِنِينَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (النور: 31)

„Și căiți-vă cu toții, o, voi,
dreptcredincioșilor, față de Allah,
pentru ca voi să izbândeți!”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 24:31]

(أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (المائدة: 74)

„Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Allah doară este Gahfūr (Atoateiertător), Rahīm (Îndurător).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 5:74]

(وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ~ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ~ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) (الفرقان: 70-68)

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face

aceasta va afla pedeapsa ~ Și va fi
îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în
veci va rămâne în ea disprețuit, ~
Afară de acela care se căiește, crede și
săvârșește fapte bune; acestora le va
schimba Allah faptele rele cu fapte
bune, căci Allah este Ghafūr
(Atoateiertător), Rahīm (Îndurător).”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 25:68-70]

(وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ) (الشورى: 25)

„El este Cel care primește căința
robilor Săi și iartă pentru faptele cele
rele și El Știe ce faceți.” [Traducerea
Sensurilor Coranului cel Nobil, 42:25]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Convertirea la Islam șterge toate păcatele care au fost comise înainte de aceasta, iar căința (regretarea păcatelor) șterge ceea ce a fost înainte de aceasta.” (At-Tabarani)

În acest scurt eseu, am încercat să explic mărimea și pericolul shirk-ului (asocierea de parteneri lui Allah), pentru că acesta este cel mai grav dintre păcatele majore. Cea mai mare dorință a mea este aceea ca cititorul să înțeleagă acest lucru din perspectiva corectă și să nu se lase înșelat de astfel de scriitori.

În concluzie, mă rog lui Allah Cel Atotputernic să facă aceste câteva cuvinte folositoare pentru musulmani și mă rog să ne călăuzească mereu pe Calea cea Dreaptă, precum și să ne întărească prin cunoașterea religiei și prin fermitatea în aderarea la aceasta! Fie ca Allah să ne protejeze de răul din noi și de faptele noastre rele! Cu adevărat, El este Protectorul și Înzestrătorul. Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra Robului și Mesagerului Său, Mohammed, și asupra familiei și a companionilor săi!

În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Cel Milostiv),

Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

**Al doilea eseu ~ Regulamentul
pentru cei care caută ajutor la djinni
și la demoni și care le fac promisiuni**
~

De la ‘Abd Al-‘Azīz ibn ‘Abd Allah ibn Baz pentru acei musulmani care aderă la religia lui Allah și care îi rămân fideli – fie Allah să îi binecuvânteze pe ei și pe mine! Amin!

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră, a tuturor!

Unii prieteni au căutat să afle de la mine mai multe în legătură cu acțiunile unor frați ai noștri neinformați. Ei au spus că, în momentele grele, aceste

persoane invocă anumite forțe și caută ajutorul lor; de exemplu, ei invocă djinni, oferindu-le daruri și jertfe; alții strigă: „O, voi, cei șapte, luați-l!”, referindu-se la cei șapte djinni conducători sau spun, de asemenea, „O, voi, cei șapte, pricinuiți-i cutare lucruri... rupeți-i oasele, beți-i sângele, mutilați-i trupul!” Unii dintre ei pot spune, „O, djinn al amiezii, o, djinn al timpului ‘Asr, ia-l!” Astfel de practici sunt predominante în unele zone sudice. În afară de acestea, există, de asemenea, invocarea celor morți, a Profeților, a îngerilor și altele. Din păcate, mulți dintre cei care practică Islamul invocă toate acestea și le cer ajutorul. Ei fac acest lucru din cauza

ignoranței și din dorința de a imita și de a urma ceea ce a fost practicat de strămoșii lor. **Unii dintre ei își justifică acțiunile spunând:** „Acest lucru este ceva la modă, nu îl luăm în serios și nici nu credem în el.” Unii dintre prieteni mi-au cerut, de asemenea, părerea în legătură cu a accepta cererile de căsătorie ale unor oameni cunoscuți pentru astfel de acțiuni și căsătoria cu aceștia; a oferi rugăciuni pentru ei sau a ne ruga în spatele lor, precum și părerea mea cu privire credința în vrăjitori și ghicitori care, după cum mi s-a spus, pretind că sunt capabili să pună un diagnostic doar mirosind turbanul persoanei bolnave sau vălul.

Ca răspuns la cele de mai sus, **doresc să spun următoarele:**

Toată Slava I se cuvine doar lui Allah și pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Mohammed, ultimul dintre Profeti, precum și asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea cea Dreaptă până în Ziua Judecării.

Într-adevăr, Allah Cel Atotputernic i-a creat pe oameni și pe djinni ca să Îl adore și pentru a se abține de la a adora, a cere ajutorul, a oferi jertfe sau a invoca pe oricine altcineva în afară de El. Allah i-a trimis pe Profeti (**Pacea fie asupra lor!**) pentru a îi călăuzi pe

oameni pentru îndeplinirea acestei sarcini și a revelat Cărțile Divine, ultima dintre acestea fiind Nobilul Coran, cu scopul de a transmite acest Mesaj și de a-i avertiza pe oameni împotriva atribuirii de parteneri lui Allah în adorare. Acesta este scopul primei părți a mărturisirii de credință „Nu există altă divinitate în afară de Allah”; fapt care stabilește în mod clar principiul că nimeni altcineva nu trebuie să fie adorat în afară de Allah; și neagă, astfel, conceptul atribuirii divinității oricui altcuiva în afară de Allah. De asemenea, ea afirmă că doar Allah și nimeni altcineva în afară de El nu trebuie să fie adorat. Există dovezi ample în acest sens în Nobilul Coran și

în Tradițiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: 51)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 51:56]

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ (الإسراء: 17)

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 17:23]

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ (البينة: 5)

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să fie devotați religiei Sale și să fie hunafa’ (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism)(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 98:5]

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾
(غافر: 60)

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.»”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 40:60]

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقرة: 186)

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, (spune-le) Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:186]

Este clar din versetele de mai sus că ființele umane și djinnii au fost creați de Allah ca să Îl adore și că El a Poruncit ca nimeni în afară de El să nu fie adorat. **Porunca Divină ca oamenii să Îl adore numai pe Allah și informația că suplicația este o formă de**

adorare au fost transmise în Coranul Nobil și oricine este prea arogant pentru a oferi această adorare va fi condamnat la Focul Iadului:

(وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ﴿البقرة: 186﴾)

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, (spune-le) Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă(...)”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:186]

Prin urmare, datoria tuturor adoratorilor este aceea de a adresa suplicațiile lor numai lui Allah Cel Atotputernic, pentru că acestea sunt o formă de adorare pentru care ei au fost

creați și pe care trebuie să o
îndeplinească. În Nobilul Coran găsim:

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ~ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا
أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأَنْعَام: 162-163)

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, rugăciunea mea, sacrificiul meu, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor! ~ El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani!»”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 6:162-163]

Allah i-a Poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să îi informeze pe oameni că rugăciunea lui, actele lui de

devoțiune, viața și moartea lui Îi aparțin doar lui Allah, Stăpânul lumilor care nu are niciun partener. Cuvintele din versetul de mai sus „sacrificul meu” se referă la oferirea de jertfe sau sacrificii. Astfel, dacă oricine oferă sacrificii altcuiva în afară de Allah comite shirk; aceasta este ca și cum s-ar ruga la altcineva în afară de Allah, deoarece rugăciunea și sacrificiul au o importanță egală în Estimarea Divină și acestea trebuie să Îi fie oferite doar lui Allah. Dacă cineva oferă un sacrificiu altcuiva în afară de Allah, așa cum sunt djinnii, îngerii, morții sau altele, în încercarea de a se apropia de acestea, atunci este asemenea unei

persoane care se roagă altcuiva în afară de Allah.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-o relatare autentică:

رواه مسلم (وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ)

„Allah blestemă pe oricine oferă un sacrificiu oricui altcuiva în afară de El.” (Muslim)

Putem observa din această relatare că oricine oferă o ofrandă unui idol, chiar dacă este vorba despre ceva ne semnificativ, precum o muscă, I-a atribuit parteneri lui Allah și merită pedeapsa Iadului pentru aceasta. De aceea, ce putem spune despre aceia

care invocă djinni, îngerii sau Profeți, căutând ajutorul lor, oferindu-le jertfe sau făcându-le jurăminte? Scopul pentru care cineva face acest lucru poate fi acela de a-și proteja averea sau a se vindeca de o boală, siguranța vitelor și a domeniilor sale; însă, poate face aceasta, de asemenea, de frica djinnilor. **În Nobilul Coran ni se spune:**

(إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ~ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ) (الزمر: 2-3)

„Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință! ~ Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat ocrotitor în locul

Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah», Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:2-3]

(وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَا يَشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنتُمُ التَّائِبُونَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ) (يونس: 18)

„Ei adoră în locul lui Allah ceea ce nu le face lor nici rău și nu le aduce lor nici folos și zic ei: «Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah!» Spune: «Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?» Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați (Lui).”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 10:18]

Din versetele de mai sus învățăm că politeiștii au luat în locul lui Allah unele creații drept prieteni și protectori; le-au adorat și le-au invocat cu venerație și respect și le-au oferit ofrande și jurăminte, presupunând că acestea vor acționa ca mijlocitori și îi vor apropia de Allah. Însă, Allah Cel Atotputernic a dovedit falsitatea acestora și i-a descris ca fiind mincinoși, necredincioși și politeiști; și Allah este deasupra cultului politeismului. **În Nobilul Coran găsim:**

(سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ) (يونس: 18)

„(...)Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați (Lui).”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 10:18]

Astfel, este clar că acela care ia un rege, un Profet sau un djinn, o piatră sau un copac cu scopul de a-l adora împreună cu Allah și caută ajutor la acestea sau încearcă să se apropie de ele prin oferirea de ofrande sau sacrificii, cu speranța că acestea vor mijloci la Allah pentru el, sau cu speranța că va fi vindecat de o boală sau averea îi va fi protejată sau oricare alt motiv, comite păcatul major de shirk, [despre care Allah Preaînaltul spune:](#)

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء: 48)

„Allah nu iartă să I se facă vreun părtaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtaș, născocoște un mare păcat!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 4:48]

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: 72)

„(...)Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 5:72]

În Ziua Judecării, mijlocirea va fi acordată doar persoanelor care cred în Unicitatea lui Allah și respectă acest concept cu sinceritate; aceasta nu va fi acordată politeiștilor, după cum a spus Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), atunci când a fost întrebat cine sunt oamenii care vor avea șansa să se bucure de mijlocirea lui. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, de asemenea:

(لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا) صحيح مسلم

„Fiecare Profet a făcut o suplicație care a fost acceptată, însă fiecare dintre ei a arătat grabă în ruga sa. De aceea, eu am păstrat suplicația mea ca să pot

mijloci pentru Ummah (comunitatea) mea în Ziua Judecării; și, cu Voia lui Allah, mijlocirea mea va cuprinde toată Ummah mea care a plecat din această lume fără să Îi fi asociat parteneri lui Allah în adorare.”

(Muslim)

Politeiștii din perioada timpurie au crezut în Allah ca Domnul, Creatorul și Susținătorul lor, dar s-au bazat pe Profeti, prieteni și protectori, îngeri, copaci și pietre, etc., în speranța că vor obține mijlocirea acestora în fața lui Allah și apropierea de El, după cum am văzut în versetele citate mai sus. Allah Preaînaltul nu i-a iertat și nici Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Într-adevăr,

Allah a renunțat la ei și i-a descris ca fiind necredincioși și politeiști. Allah a dezmințit, de asemenea, afirmația lor că acei idoli aveau să mijlocească pentru ei în fața lui Allah și îi vor aduce mai aproape de El: Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a luptat împotriva lor, cu scopul de a-i face să Îl adore numai pe Allah.

Procedând astfel, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a acționat conform Dorinței Divine, care a fost menționată în Nobilul Coran:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾
(الأَنْفَال: 39)

„Și luptați împotriva lor până ce nu va mai fi ispită și până ce religia va fi în întregime pentru Allah! Iar de se vor opri, Allah este Basīr (Cel care Vede Bine) ceea ce fac ei.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 8:39]

Și Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

﴿أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي نَفْسَهُ وَمَالَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ متفق عليه

„Mi s-a poruncit mie să lupt împotriva oamenilor până când aceștia spun: «Lā ilāha illa Allah!»; iar oricine spune aceasta, viața și averea sa îmi sunt sacre mie, cu excepția unei mici

părți care este cuvenită, iar socoteala ei va fi la Allah.” (Al-Bukhari)

Înțelesul frazei „până când aceștia spun: «**Lā ilāha illa Allah!**»” din acest hadith este acela că ei trebuie să Îl adore pe Allah în mod exclusiv.

Politeiștii se temeau de djinni și căutau adăpost la ei. În acest context, Allah spune în Nobilul Coran:

(وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يُعُودُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا) (الجن: 6)

„Însă, cu adevărat, au fost bărbați dintre oameni care au căutat adăpost la bărbații dintre djinni, dar ei (djinnii) le-au sporit lor (oamenilor) nelegiuirea (păcatul și persistența în minciună) (aici apare o amintire puternică pentru

oricine caută ajutor la magicieni și vrăjitori, sau caută adăpost la altcineva în afară de Allah, Care este fără parteneri).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 72:6]

Comentarii Nobilului Coran au interpretat „cuvintele le-au sporit lor (oamenilor) nelegiuirea” ca făcând referire la afectarea oamenilor de frică și panică, deoarece djinnii se simt mari și puternici atunci când văd că ființele umane caută refugiu la ei și, astfel, aceștia devin o sursă mai mare de frică și panică, astfel că ființele umane îi adoră și caută refugiu la ei din ce în ce mai mult. Însă Allah i-a călăuzit pe musulmani să caute adăpost la El și în

Cuvintele Sale absolute. Allah Cel Atotputernic spune:

(وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (الأعراف: 200)

„Și dacă vreodată Șeitan te îmboldește, ispitindu-te la rău, caută adăpost la Allah, căci El este Basīr (Cel care Aude Totul), ‘Alīm (Atoateștiutor).”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 7:200]

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) (الفلق: 113)

„Spune (o, Mohammed): «Caut adăpost la (Allah) Stăpânul revărsatului zorilor.»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 113:1]

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) (الناس: 114)

„Spune (o, Mohammed): «Caut adăpost la (Allah) Domnul oamenilor.»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 114:1]

Într-un hadith autentic, s-a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

﴿إِذَا نَزَلَ أَحَدُكُمْ مِنْزَلًا فَلْيُقِلُّ أَعْوُدُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ . فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَجِلَ مِنْهُ﴾ صحيح مسلم

„Oricine se așază într-un loc și spune «Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah împotriva răului [venind] de la ceea ce El a creat!» nu va fi afectat de niciun rău până când va pleca din acel loc.” (Muslim)

Persoana care caută siguranța și protecția religiei sale și care dorește să se mențină la distanță de shirk (**politeism**), în formele sale majore și minore, va înțelege din versetele din Nobilul Coran citate mai sus și din spusele Profetului lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) că devotamentul față de morți și îngeri sau djinni, etc. și invocarea lor sunt acte de imitare a păgânilor și a politeiștilor și este cea mai gravă formă de shirk. Prin urmare, este obligatoriu ca persoana să se mențină la distanță de astfel de acțiuni și, de asemenea, să își sfătuiască frații și surorile întru Islam să facă același lucru. Nu este permisă căsătoria cu acei oameni

despre care se cunoaște faptul că practică acțiuni politeiste; de asemenea, nu este permis a mânca din carnea dăruită de ei, nici rugăciunea pentru ei sau în spatele lor până când aceștia se căiesc în fața lui Allah Cel Atotputernic și Îl invocă și Îl adoră numai pe Allah. Suplicația (du‘ā) este un act de adorare și ea este, cu siguranță, esența adorării. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

﴿الدعاء هو العبادة﴾ سنن أبي داود صحيح وقد تقدم تخريجه

„Du‘ā (suplicația) este adorare.” (Abu Dawud),

credință, căci un rob credincios este mai bun decât un politeist, chiar dacă el vă place. Aceștia cheamă la Foc, pe când Allah cheamă la Rai și la iertare, prin Grația Sa. El le arată limpede Semnele Sale oamenilor, pentru ca ei să-și aducă aminte.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:221]

Allah le-a interzis musulmanilor să se căsătorească cu femeile necredincioase; acele femei care adoră idoli, djinni sau îngerii, etc.; căsătoria cu acestea este permisă doar dacă ele cred cu sinceritate în Allah și Îl adoră numai pe El, acceptă Mesajul transmis de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și urmează calea indicată de el. Allah

Preaînaltul a interzis, de asemenea, căsătoria femeilor musulmane cu necredincioși, până când aceștia nu îmbrățișează cu sinceritate Islamul, cred în Allah și Îl adoră numai pe El și acceptă Mesajul transmis de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). În versetul de mai sus găsim că: „Aceștia cheamă la Foc.”

De asemenea, versetul afirmă că un rob care crede este mai bun decât un necredincios, chiar dacă el este mai plăcut pentru elocvența din vorbire, curajul sau cavalerismul lui, etc. Astfel, Allah Preaînaltul a explicat cauzele acestei preferințe spunând că aceștia (politeiștii) invită la Foc, pentru

că ei aparțin Focului, prin cuvintele, manierele, comportamentul și caracterul lor. În ceea ce-i privește pe credincioși – femei sau bărbați – aceștia invită la Paradis prin caracterul, comportamentul, cuvintele și faptele lor. Astfel, **cum ar putea fi comparați unii cu alții? Allah Preaînaltul spune cu privire la ipocriți:**

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (التوبة: 84)

„Și nu te ruga nicicând pentru vreunul dintre ei care moare și nu sta lângă mormântul lui! Ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și s-au săvârșit nelegiuți.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 9:84]

În versetul de mai sus, Allah Cel Atotputernic afirmă că nu trebuie să fie oferite rugăciuni pentru ipocriți și necredincioși din cauza necredinței lor în Allah și în Profetul Său (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**). De asemenea, nu trebuie să fie efectuată rugăciunea în spatele lor și aceștia nu trebuie să fie numiți imami ai musulmanilor, din cauza necredinței lor și a faptului că nu sunt demni de încredere și, de asemenea, din cauza animozității dintre ei și musulmani. Un alt motiv este acela că aceștia nu sunt dintre cei care se roagă și Îl adoră pe Allah, erezia și politeismul anulând toate acțiunile lor. Fie Allah să ne ferească de asemenea acțiuni!

Allah Cel Atotputernic spune atunci când le interzice musulmanilor să consume ceea ce le-a fost oferit de către necredincioși:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: 121)

„Și nu mâncați din cel peste care nu s-a pomenit Numele lui Allah, căci aceasta este nelegiuire! Șeitaniii îi vor ispiti pe aliații lor să se certe cu voi. De le veți da ascultare, veți fi și voi politeiști.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 6:121]

Allah Preaînaltul le-a interzis musulmanilor să consume carnea de mortăciune și aceea provenită de la animalele sacrificate de necredincioși,

deoarece animalele sacrificate de ei se încadrează în categoria mortăciunilor, dat fiind că, și dacă Numele lui Allah poate a fost menționat, o astfel de mențiune nu va avea niciun efect, pe motiv că este o invocare marcată de credința în politeism; așa că nu poate fi acceptată până când politeistul se căiește în fața lui Allah. Însă, **Allah a permis consumul de carne care a fost oferită de oamenii Cărții:**

(وَأَطْعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَأَطْعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُ) (المائدة: 5)

„(...)Mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este îngăduită și vouă(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 5:5]

Aceasta se datorează faptului că oamenii Cărții aparțin unei religii divine și susțin că sunt urmașii lui Moise și ai lui Isus (Pacea fie asupra lor!). Însă, Allah a abrogat religia lor și a anulat-o atunci când l-a trimis pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca Mesager pentru întreaga omenire. Cu toate acestea, Allah Cel Atotputernic ne-a permis să acceptăm hrana lor și a permis, de asemenea, căsătoria cu femeile lor. Acest Decret Divin se datorează anumitor considerente care au fost explicate de către învățați. Însă, acesta nu a fost acordat și necredincioșilor și politeiștilor care se închină la idoli, morți, Profeți,

protectori și altele, deoarece, indiferent de credința pe care ei o profesază, ei nu se bazează pe niciun principiu. De fapt, toate practicile credinței lor sunt niște falsități; drept urmare, animalele sacrificate de ei sunt mortăciuni și consumul lor nu este permis.

În ceea ce-i privește pe cei care, la nervi, folosesc fraze precum „Fie ca un djinn să te lovească!”, „Fie ca un djinn să te ia!” sau „Fie ca un djinn să zboare cu tine!” sunt fraze abuzive, care nu sunt admisibile pentru musulmani, asemenea tuturor celorlalte expresii de abuz și blestem, etc. Acestea nu au legătură cu politeismul. Cu toate acestea, dacă acela care rostește astfel de cuvinte consideră că

djinnii au vreo influență în chestiunile oamenilor fără Permisivitatea lui Allah va fi un necredincios, pentru că Allah Cel Atotputernic este Posesorul Suprem și numai El poate Dispune în orice; El este Cel care Dăruiește binele; nu există nimic fără Permisivitatea, Voia și Planul Lui predestinat. Allah i-a poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să le transmită oamenilor:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف: 188)

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce

Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.» [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 7:188]

Dacă liderul omenirii și cel mai bun dintre oameni, Profetul nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), nu poate cauza binele sau răul nici măcar pentru sine, în afară de ceea ce a fost Hotărât deja de Allah, cum ar putea oricare altă persoană să facă acest lucru?!

În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Cel Milostiv),

Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Al treilea eseu ~ Regulamentul pentru adorarea prin anumite inovații derivate din credințele eretice și politeiste ~

De la ‘Abd Al-‘Azīz ibn ‘Abd Allah ibn Baz pentru domnul [...].

Fie ca Allah să îi asigure succesul în tot ceea ce este bun! Amin!

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră!

Am primit scrisoarea dumneavoastră cu privire la anumite acte de adorare

efectuate în momente specifice ale zilei sau ale nopții, practicate în mod privat de către musulmanii din țara dumneavoastră. Acestea sunt rugi cărora Allah nu le-a acordat nicio putere; printre acestea aflându-se și acelea care au fost introduse ca inovații și cele care sunt rugi ale politeiștilor; așa cum sunt și suplicațiile adresate comandantului credincioșilor, ‘Ali ibn Abu Talib (Allah să fie mulțumit de el!) și altora. Oamenii recită aceste suplicații în congregații de dhikr (pomenirea lui Allah) sau în moschei, după rugăciunea de Maghrib, cu credința că acestea îi vor apropia de Allah. În timpul acestor rugi, ei rostesc fraze precum: „O, oameni ai lui Allah,

ajutați-ne cu ajutorul lui Allah și sprijiniți-ne!” Ei spun, **de asemenea:** „O, voi, conducători cu autoritate, o, voi, stăpânilor, vă rugăm să răspundeți la rugile noastre! O, voi, cei care posedăți tot ajutorul, vă rugăm să interveniți la Allah în numele acestor robi care apelează la voi, la ușa voastră, afectați de teama eșecurilor lor! Ajută-ne, o, Profet al lui Allah, pentru că nu avem la cine apela în afară de tine, doar prin intermediul tău dorințele noastre pot fi îndeplinite; ești cel mai bun dintre oamenii lui Allah, la fel ca Hamzah, liderul tuturor martirilor; nimeni în afară de tine nu ne poate ajuta! O, Profet al lui Allah, **vino în ajutorul nostru!”** Ei mai spun:

„O, Allah, binecuvântează-l pe cel pe care l-ai făcut un mijloc pentru revelarea Secretelor Tale și a Luminii Tale Divine, el a devenit un suplinitor real și un moștenitor al Adevărului Tău!”

Ai dorit să afli mai multe despre bid‘ah (inovații) și politeism și, de asemenea, dacă este corect să îndeplinim rugăciunea în spatele unui imam care face asemenea invocații.

În acest sens, [aș dori să spun următoarele:](#)

Toată Slava I se cuvine lui Allah și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed –

ultimul Profet – , asupra familiei sale,
a companionilor săi și asupra tuturor
celor care urmează Calea Sa cea
Dreaptă până în Ziua Judecății!

Cu adevărat, Allah Cel Atotputernic a
creat omenirea și a trimis Profeții
(Pacea fie asupra lor, a tuturor!) pentru
a o informa că doar El trebuie să fie
adorat. Allah spune în Nobilul Coran:

(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) (الذاريات: 51)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni
decât pentru ca ei să Mă adore.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 51:56]

Adorarea înseamnă să ne supunem lui
Allah Cel Atotputernic și Profetului

Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), îndeplinind ceea ce Allah și Profetul Lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-au poruncit să facem și abținându-ne de la ceea ce ei ne-au interzis. Noi îndeplinim aceste acțiuni cu credință, smerenie și devotament sincer față de Allah și de Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). În Nobilul Coran găsim:

(قَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ) (الإسراء: 23)

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 17:23]

Cu alte cuvinte, Allah a Poruncit ca doar El să fie adorat. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ~ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ~ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ~ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة: 2-5)

„Toată Slava și Mulțumirea (și Preamăria) Îi aparțin (doar) lui Allah (din moment ce doar El este Cel care ne asigură nouă bunuri și doar El a creat întregul Univers, fără niciun partener), Domnul tuturor lumilor (a oamenilor, djinnilor și a tot ceea ce există). ~ Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător). ~ Suveranul și Stăpânul Zilei Recompensei (în timpul căreia fiecare creatură va primi răsplata sau pedeapsa pe care o

merită). ~ (Numai) Pe Tine te adorăm (îndreptând toate actele noastre de adorare, rugăciunile, sacrificiile, suplicațiile etc. doar către Tine) și (doar) la Tine cerem ajutor și sprijin (din moment ce doar Tu poți rezolva toate chestiunile și doar Tu știi atât ceea ce este văzut, cât și ceea ce nu este văzut, precum și tot ceea ce se întâmplă în lume).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 1:2-5]

Din aceste versete, înțelegem foarte clar că numai pe Allah trebuie să Îl adorăm și numai la El trebuie să cerem ajutor. Allah Preaînaltul spune, **de asemenea:**

(فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ~ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ) (الزمر: 2-3)

„(...)deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință! ~ Lui Allah I se cuvine credință curată(...)”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:2-3]

(ادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) (غافر:14)

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă voia necredincioșilor (nu este aceasta)!”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 40:14]

(وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) (الجن:18)

„Și moscheile sunt pentru Allah (Cel fără parteneri), deci nu invocați pe nimeni împreună cu Allah!”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 72:18]

Acestea sunt numai câteva dintre versetele din Nobilul Coran care arată necesitatea și datoria de a-L adora doar pe Allah. Suplicația, așa cum știm cu toții, este o formă de adorare; astfel, este interzis să fie adresată oricui altcuiva în afară de Allah, după cum am văzut în versetele de mai sus. Cu toate acestea, în probleme legate de viața de zi cu zi și care au legătură cu lucrurile materiale asupra cărora fiecare ființă umană are control, o persoană poate solicita ajutorul unei alte persoane; acest lucru nu este considerat a fi un act adorare; o persoană poate, de exemplu, să ceară

ajutorul unei alte persoane pentru a îndepărta răul care îl poate afecta pe fiul, servitorul sau câinele său, etc.; cineva poate, de exemplu, să ceară ajutorul colegului său, fie direct, fie prin corespondență, la construirea casei sale sau repararea motorului mașinii sale. În acest context, Allah Cel Atotputernicul spune atunci când narează povestea Profetului Moise (Pacea fie asupra sa!):

(فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ) (القصص: 15)

„(...)Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 28:15]

Ajutorul și sprijinul pe care un om le caută la semeni în timpul jihād-ului (lupta împotriva dușmanilor) sau a unui conflict este la fel ca ajutorul pomenit mai sus. Însă, a căuta ajutor și sprijin la morți, djinni, îngeri, copaci și pietre este un act de politeism major, similar cu practicile politeiștilor timpurii care aveau idoli precum Al-‘Uzza și Al-Lāt, etc. De asemenea, este un act de politeism a crede că anumite persoane dețin sau se bucură de anumite puteri supernaturale care aparțin doar lui Allah Cel Atotputernic. Unii cred că astfel de oameni pot ajuta la vindecarea celor bolnavi sau îi pot călăuzi pe cei care rătăcesc, ajutându-i să obțină Paradisul și salvându-i de

Focul Iadului. Versetele citate mai sus și cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care au fost menționate subliniază necesitatea de a ghida toți oamenii la Calea lui Allah în toate chestiunile și de a fi sinceri în adorarea doar a lui Allah, dat fiind că toate ființele umane au fost create cu acest scop. Allah Cel Atotputernic spune, **de asemenea:**

(وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) (النساء: 36)

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic!(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 4:36]

(وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ) (البينة: 5)

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să fie devotați religiei Sale și să fie hunafa' (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism)(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 98:5]

Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(إِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) متفق عليه

„Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este acela de a Îl adora doar pe El și de

a nu Îi asocia Lui nimic în adorare.”
(Al-Bukhari)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, de asemenea, într-un hadith relatat de Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!):

(مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ)

صحيح البخاري

„Oricine moare în timp ce invocă pe orice altceva în afara lui Allah ca rival al lui Allah va intra în Focul Iadului.”
(Al-Bukhari)

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus lui Muadh ibn Jabal (Allah să

fie mulțumit de el!) atunci când l-a trimis în Yemen:

(إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ) رواه أبو داود
والترمذي والنسائي وابن ماجة وصححه الألباني

„Vei merge la niște oameni dintre oamenii Cărții. Cheamă-i pe ei să fie martori că nimeni și nimic nu are dreptul să fie adorat în afară de Allah și că eu sunt Mesagerul lui Allah(...)”
(Ibn Majah)

Există numeroase relatări în legătură cu acest subiect.

Credința în Unicitatea lui Allah este suma și esența Islamului; este principiul de bază și cea mai importantă îndatorire a musulmanului. Acesta este scopul pentru care au fost

creați oamenii și djinnii. De asemenea, acesta este motivul pentru care au fost trimiși Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor, a tuturor!). Am citat mai sus mai multe versete din Nobilul Coran care afirmă aceste lucruri, **printre care:**

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: 56)

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 51:56]

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل: 36)

„Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis (ca să le zică): «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut

(oricine este adorat în afară de Allah)!(...)»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 16:36]

(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) (الأنبياء: 25)

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 21:25]

Referitor la Profeții Noe, Hud, Salih și Suaib (Pacea fie asupra lor!), Allah Preaînaltul spune că aceștia le-au spus popoarelor lor:

(يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ) (الأعراف: 59)

„(...)O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! (...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 7:59]

Acesta a fost Mesajul tuturor Profetilor (Pacea fie asupra lor!). Chiar și cei care li s-au împotrivit Profetilor (Pacea fie asupra lor!) au mărturisit că aceștia le-au poruncit să Îl adore numai pe Allah și să renunțe la adorarea tuturor celorlalți idoli. Nobilul Coran spune în acest context, referindu-se la povestea neamului ‘Ād, care i-a spus Profetului Hud (Pacea fie asupra sa!):

(أَجِئْنَا لِنُعْبِدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدْرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءُ) (الأعراف:70)

„(...)Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri?(...)”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 7:70]

Allah Preaînaltul spune că membrii tribului Quraiș au spus, atunci când au fost invitați de către Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să Îl adore doar pe Allah și să renunțe la adorarea îngerilor, a idolilor, a copacilor si altele:

﴿أَجْعَلِ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ (ص:5)

„(...)Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Acesta este un lucru

uimitor!” [Traducerea Sensurilor
Coranului cel Nobil, 38:5]

Allah Preaînaltul spune, de asemenea:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ~ وَيَقُولُونَ أَأَنبَأُ لَنَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾
(الصافات: 35-36)

„Când li s-a zis lor «Nu există altă
divinitate afară de Allah», ei s-au
semețit, ~ Zicând: «Să-i părăsim noi pe
zeii noștri pentru un poet nebun?»”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 37:35-36]

Există multe alte versete în Nobilul
Coran și cuvinte ale Profetului
Mohammed (Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!) care expun
acest concept. Fie ca Allah să ne

acorde succesul în înțelegerea religiei noastre și în educarea noastră în ceea ce privește adevărata Cale a lui Allah!

Toate suplicațiile și diferitele expresii prin care se caută ajutor și sprijin sunt diferite forme de politeism, din moment ce sunt adresate ca forme de adorare altora în afară de Allah; și aceia care le rostesc caută să realizeze lucruri prin intermediul celor morți, în timp ce Allah este Singurul care îi poate ajuta să realizeze aceste lucruri. Astfel de invocări sunt forme mai grave de politeism în comparație cu politeismul timpuriu, deoarece oamenii din acele timpuri au căzut în politeism numai atunci când au obținut confortul material, pacea și luxul. Dar, în

vremurile de criză și cu greutateți, L-au adorat numai pe Allah, pentru că știau că numai El îi poate salva de greutatețile lor. **Nobilul Coran spune cu referire la acei politeiști:**

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت: 65)

„(Amintește-le lor), dacă ei se urcă pe corabie și Îl invocă numai pe Allah, fără să-I facă Lui niciun părtăș, însă după ce îi izbăvește (readucându-i) pe uscat, iată-i pe ei cum Îi fac asociați.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 29:65]

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهًا فَلَمَّا نَجَّأكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾ (الإسراء: 67)

„Și când răul vă va ajunge pe mare, rătăcesc departe aceia pe care voi îi chemați, afară de El. Dar după ce El vă mântuiește, aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți (de la El), căci omul este nerecunoscător!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 17:67]

Dacă politeiștii de mai târziu ar spune: „Noi nu vrem să spunem că aceia al căror ajutor îl căutăm pot să ne aducă beneficii și să vindece bolnavii dintre noi sau să ne fie de folos sau să ne rănească, noi căutăm ca aceștia să intervină la Allah pentru noi.”, **răspunsul la o astfel de observație trebuie să fie:** „Într-adevăr, cei necredincioși din perioada timpurie au avut același scop și dorință; ei, la fel ca

voi, nu credeau că idolii lor pot crea sau da viață sau că pot face bine sau rău.”

O astfel de afirmație ar nega ceea ce Allah a spus despre ei în Nobilul Coran. Acei necredincioși au susținut, de asemenea, că ei căutau, prin astfel de adorare, numai mijlocirea acelorora pe care îi adorau, pentru ca, astfel, să se apropie de Allah. Atunci când vorbește despre povestea Profetului Yunus (Pacea fie asupra sa!), Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (يونس: 18)

„Ei adoră în locul lui Allah ceea ce nu le face lor nici rău și nu le aduce lor

nici folos și zic ei: «Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah!» Spune: «Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?» Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați (Lui).”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 10:18]

Astfel, Allah spune, prin cuvinte de netăgăduit, că El nu are cunoștință de niciun mijlocitor din Ceruri sau de pe Pământ, așa cum susțin necredincioșii. Deci, dacă Allah Spune că nu cunoaște existența a ceva, înseamnă că, de fapt, acel ceva nu există, pentru că nimic nu este ascuns de Știința Sa. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (١) إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الدِّينَ (٢) أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴾ (الزمر: 1-3)

„Revelarea Cărții (vine) de la Allah
Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel
Atotputernic), Al-Hakīm (Înțeleptul). ~
Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul,
deci adoră-L pe Allah, arătându-I
numai Lui credință! ~ Lui Allah I se
cuvine credință curată(...)”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 39:1-3]

Din aceste versete, este evident faptul
că numai Allah trebuie să fie adorat și
că această adorare trebuie să fie făcută
cu sinceritate, pentru că Allah Cel
Atotputernic i-a poruncit Profetului
(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie

asupra sa!) să fie sincer în adorare. Această poruncă este valabilă pentru toți credincioșii. În versetul citat mai sus, cuvântul «**dīn**», care înseamnă „religie” în limba arabă, a fost interpretat ca fiind adorare; adorarea înseamnă ascultarea lui Allah și a Profetului Său (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), după cum am afirmat mai sus: aceasta include suplicația, căutarea de ajutor, teama, speranța, jurămintele și sacrificiile, precum și rugăciunile, postul și alte obligații care au fost poruncite de către Allah și de Profetul Său (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**). Mai mult decât atât,

Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

(وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ) (الزمر: 3)

„(...)Iar aceia care și-au luat ocrotitor în locul Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah»(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:3]

Cu alte cuvinte, ei au încercat să spună că singurul lor scop era acela de a se apropia de Allah. Ca răspuns la aceasta, Allah Preaînaltul spune:

(اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ) (الزمر: 3)

„(...)Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l

călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:3]

Astfel, falsitatea afirmației lor, conform căreia idolii îi aduc mai aproape de Allah, a fost expusă, iar adorarea lor a fost descrisă ca fiind blasfemie. Prin urmare, ar trebui să fie clar pentru orice persoană cu un minim de inteligență că sursa blasfemiei și a politeismului din timpurile anterioare a fost faptul că Profeții (**Pacea fie asupra lor!**), precum și copacii, pietrele și alte creații au fost considerați mijlocitori între adoratori și Allah, precum și credința că aceștia pot îndeplini dorințele, nevoile și ambițiile fără Voia sau Consimțământul lui Allah Cel

Atotputernic. Se considera că această mijlocire este asemănătoare cu aceea a miniștrilor în fața regilor. Adoratorii L-au considerat pe Allah a fi egal cu regii și, prin urmare, au folosit cuvinte care se pot folosi atunci când se face o petiție la un rege sau la un lider.

Aceasta este cea mai rea formă de minciună, deoarece Allah Cel

Atotputernic nu are pe nimeni egal și El nu poate fi comparat cu creația Sa;

nimeni nu mijlocește la El fără

Permisiunea Lui; mijlocirea este

acordată numai credincioșilor în

Unicitatea lui Allah; Allah este

Atotputernic și Omniscient și El este

Cel Milostiv; El nu se teme de nimeni

și nimeni nu poate face ca El să se

teamă de ceva, deoarece El are Putere peste toți robii Săi și numai El Dispune de toate chestiunile lor după cum Voiește. Pe de altă parte, regii și conducătorii nu pot avea putere peste nimic și nu cunosc totul. Deci, ei au nevoie de oameni care să îi ajute atunci când se află în imposibilitatea de a obține sau a pune ceva în aplicare. Prin urmare, ei sunt întotdeauna înconjurați de un anturaj de miniștri, consilieri și gărzi de corp, etc. De asemenea, ei trebuie să fie informați cu privire la cei care se află în nevoie; acesta este încă un motiv pentru care sunt înconjurați de miniștri și consilieri. Dar Allah, Cel Atotputernic, este mai presus de toate aceste nevoi și de orice astfel de

asistență. El este mai Milostiv cu ei decât mamele lor; El este Conducătorul Cel Drept care, prin Cunoașterea Sa Supremă, Înțelepciunea și Capacitatea Sa, pune totul la locul său; prin urmare, nu este permisă compararea lui Allah cu creația Sa. Acesta este motivul pentru care Allah, Cel Atotputernic, a declarat în Nobilul Coran că El este Creatorul și Susținătorul; că El este Cel care Răspunde chemării cuiva care este în primejdie și Cel care expune răul, Cel care dă viață și Cel care o ia; și atât de multe altele. Disputa dintre politeiști și Mesagerii lui Allah (**Pacea fie asupra lor!**) are, de fapt, legătură cu sinceritatea în adorarea doar a lui

Allah, fără parteneri. În Nobilul Coran găsim:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف: 87)

„Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: «Allah!» (...)”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 43:87]

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (يونس: 31)

„Spune: «Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe Pământ și cine este stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?» Vor răspunde ei:

«Allah!» Atunci spune: «Oare nu vă este vouă frică?»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 10:31]

Există multe versete în acest sens în Nobilul Coran. Mai sus, am menționat versetele care indică faptul că disputa dintre Trimișii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) și popoarele lor au fost cu privire la sinceritatea în adorarea numai a lui Allah. Am putea cita un alt verset în legătură cu acest subiect:

(وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) (النحل:36)

„Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis (ca să le zică): «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut (oricine este adorat în afară de

Allah)!(...)»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 16:36]

În ceea ce privește mijlocirea, Allah Cel Atotputernic a menționat în mai multe locuri din Nobilul Coran care este adevăratul înțeles al acesteia. Am putea cita, **de exemplu:**

(ذَٰلَ الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) (البقرة: 255)

„(...)Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de Îngăduința Lui?(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:255]

Allah Preaînaltul nu va accepta de la adoratorii Săi blasfemia care este păgânismul; El va accepta numai gratitudinea exprimată prin credința în

Unicitatea Lui și ascultarea de El. În Nobilul Coran găsim:

﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِن بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾
(النجم: 26)

„Și câți îngeri sunt în Ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui Voiește El și cui Îi place!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 53:26]

﴿خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَن ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشِيَّتِهِ مُتَّقُونَ﴾ (الأنبياء: 28)

„(...)Iar ei nu mijlocesc decât pentru acela de care El este mulțumit, dar ei sunt cu teamă de El.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil 21:28]

﴿إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾
(الزمر: 7)

„Dacă nu credeți (după ce ați văzut Semnele), Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi. Însă dacă voi sunteți mulțumitori, aceasta Îi place Lui(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:7]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că l-a întrebat pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

(رَبِّ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ قَالَ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَسْعَدُ النَّاسَ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلُ مِنْكَ، لِمَا رَأَيْتُ مِنْ جِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسَ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ ".) صحیح البخاری

„«O, Mesager al lui Allah, cine va fi persoana cea mai norocoasă, ce va primi mijlocirea ta în Ziua Judecării?»»

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «O, Abu Hurairah! M-am gândit că nimeni altcineva nu mă va întreba despre aceasta cu excepția ta, deoarece cunosc dorința ta de (a învăța) ahadith. Cea mai norocoasă persoană care va avea mijlocirea mea în Ziua Judecării va fi cea care spune cu sinceritate, din toată inima, **că:** „Nimeni nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah.”»” (Al-Bukhari)

Anas a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

(لِكُلِّ نَبِيِّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا) متفق عليه واللفظ لمسلم

„Fiecare Profet a făcut o suplicație care a fost acceptată, însă fiecare dintre ei a arătat grabă în ruga sa. De aceea, eu am păstrat suplicația mea ca să pot mijloci pentru Ummah (comunitatea) mea în Ziua Judecării; și, cu Voia lui Allah, mijlocirea mea va cuprinde toată Ummah mea care a plecat din această lume fără să Îi fi asociat parteneri lui Allah în adorare.”
(Muslim)

Există o serie de versete în Nobilul Coran și numeroase relatări ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care subliniază faptul că adorarea este un drept rezervat doar lui Allah și că nu este permisă adorarea nimănui

altcuiva în afară de El, fie că este vorba de Profeți (**Pacea fie asupra lor!**) sau de oricare alte persoane. Ele subliniază, de asemenea, faptul că mijlocirea este numai a lui Allah Cel Atotputernic, **după cum ne spune în Nobilul Coran:**

(قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا) (الزمر: 44)

„Spune (o, Mohammed): «A lui Allah este mijlocirea în întregime(...).»”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 39:44]

Nimeni nu va avea parte de mijlocire fără Voia Lui, iar El, Preaînaltul, va permite mijlocirea numai celor care au crezut în Unicitatea lui Allah, după

cum am arătat mai sus. Astfel, politeiștii vor fi privați de aceasta. În Nobilul Coran ni se spune:

(﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ (المدرثر: 48)

„Astfel, de nicio mijlocire a (niciunuia dintre) mijlocitorilor nu vor beneficia ei.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 74:48]

(﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ (غافر: 18)

„(...)și nu vor avea nelegiuții nici prieten, nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 40:18]

Cuvântul „nelegiuții” din versetul de mai sus este interpretat ca referindu-se

la „politeiști”. Găsim această afirmație și în alte versete:

(وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ) (البقرة:254)

„(...)Necredincioșii sunt nelegiuți!”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:254]

(إِنَّ الشِّرْكَ أَظْلَمُ عَظِيمٍ) (لقمان:13)

„(...)căci facerea de părtași este fărădelege mare.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 31:13]

În ceea ce privește întrebarea ta cu privire la unii dintre sufiști (mistici) care rostesc în moschei sau alte locuri fraze precum: „O, Doamne, acordă pacea și binecuvântarea Ta celor care

ai poruncit să fie folositori pentru
revelarea secretelor Tale mărețe și
deschide ușile pentru luminile sublime
ale Milei Tale și care au devenit, astfel,
loctiitorii Tăi și au moștenit Secretele
Tale ascunse... etc.”, [răspunsul la
acestea ar fi după cum urmează:](#)

Toate aceste fraze nu sunt altceva
decât exagerări și vorbe goale
împotriva cărora Profetul nostru,
Mohammed ([Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!](#)), ne-a avertizat.

Sub autoritatea lui ‘Abd Allah ibn
Mas’ud ([Allah să fie mulțumit de el!](#)),
s-a relatat că Profetul ([Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!](#))
a spus:

(قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "هَلْكَ الْمُتَنَطِّعُونَ" [1] . قَالَهَا ثَلَاثًا") صحيح مسلم

„«Cei care sunt extremiști vor fi pierduți.» și a repetat aceasta de trei ori.” (Muslim)

Imam Al-Khattabi (Allah să aibă milă de el!) a definit extremistul ca fiind o persoană care se implică în probleme și chestiuni care depășesc abilitățile sale intelectuale.

Abu As-Sadāt ibn Al-Athir a spus că extremiștii sunt cei care arată extravaganta în discursul lor și încearcă să vorbească prea tare. Cuvântul arab pentru această expresie, „mutanatti”, este derivat din cuvântul „nat”, care înseamnă partea din față a

gurii. Ulterior, cuvântul a fost folosit pentru fiecare extravagant, fie în discurs, fie în acțiune.

Orice persoană, chiar și cu un minim de inteligență, va înțelege din cele de mai sus că astfel de fraze de slăvire a Profetului nostru (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sunt o formă de afectare și extremism interzise în religia noastră. Atitudinea corectă a unui musulman, în acest context, ar trebui să fie studierea modului tradițional în care trebuie să trimitem salutări asupra Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că ei (companionii) l-au întrebat pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

﴿حَدَّثَنَا عَمَّارُ بْنُ طَالُوتَ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْمَاجِشُونُ، حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرٍو بْنِ سُلَيْمِ الزُّرْقِيِّ، عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَرْنَا بِالصَّلَاةِ عَلَيْكَ فَكَيْفَ نُصَلِّي عَلَيْكَ فَقَالَ " قُولُوا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ "﴾ متفق عليه

„«O, Mesager al lui Allah, noi știm ce înseamnă, să trimitem salutări asupra ta, însă ce înseamnă să trimitem binecuvântări asupra ta?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Spuneți: „Allāhumma sālli ‘ala Muhammad ua ‘ala āli Muhammad, kama sallaita ‘ala Ibrāhīm ua ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdun

Majīd, allāhumma bārik ‘ala Muhammad ua ‘ala āli Muhammad, kama bārakta ‘ala Ibrāhīm ua ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdun Majīd (O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam! Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și de Măreție. O, Allah, trimite Binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam! Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și de Măreție.)”»” (Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, Abu Humaid As-Sa'idi (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că unii oameni l-au întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

﴿حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يُسُفَ، أَخْبَرَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرٍو بْنِ سَلِيمِ الزُّرْقِيِّ، أَخْبَرَنِي أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِيُّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " قُولُوا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ "﴾ صحیح البخاری

„«O, Mesager al lui Allah! Cum trebuie să trimitem binecuvântări asupra ta?» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Spuneți: „O, Allah, Împresoară-i cu Mila Ta pe Mohammed, pe soțiile lui și pe copiii lui, așa cum ai împresurat cu Mila Ta pe familia lui Avraam și trimite

binecuvântările Tale asupra lui Mohammed, a soțiilor și a copiilor lui, așa cum ai trimis binecuvântările Tale asupra familiei lui Avraam! Cu adevărat, Tu ești Cel plin de Slavă și de Măreție!”»” (Al-Bukhari)

Ka'b ibn Ujrah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că oamenii l-au întrebat pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

﴿حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ، حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، قَالَ قُلْنَا أَوْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَرْتَنَا أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ وَأَنْ نُسَلِّمَ عَلَيْكَ فَأَمَّا السَّلَامُ فَقَدْ عَرَفْنَاهُ فَكَيْفَ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ قَالَ " فُؤُؤُوا اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ "﴾ متفق عليه

„«O, Mesager al lui Allah! Tu ne-ai cerut să invocăm binecuvântarea asupra ta și să te salutăm. Cu privire la

salut, tu ne-ai învățat deja (cum să facem aceasta). Cum trebuie să invocăm binecuvântările asupra ta?» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Spuneți: „O, Allah, împresoară-i cu binecuvântările Tale pe Mohammed și pe urmașii lui Mohammed, așa cum i-ai împresurat cu binecuvântările Tale pe Avraam și pe urmașii lui Avraam! Și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântarea Ta asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam! Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și de Măreție!”» (Al-Bukhari)

Toate aceste afirmații, care îi sunt atribuite în mod autentic Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), trebuie să fie singurele fraze rostite de un musulman ori de câte ori caută să se roage pentru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să ceară Binecuvânt[rile lui Allah asupra lui. Un musulman ar trebui să folosească doar cu aceste cuvinte autentice pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) știe cel mai bine care sunt cuvintele care trebuie să fie folosite pentru el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și știe, de asemenea, care sunt cuvintele care trebuie să fie folosite pentru Domnul

său. În ceea ce privește toate cuvintele și frazele pline de conotații incorecte, precum cele conținute în întrebarea ta; astfel de cuvinte nu ar trebui să fie folosite, pentru că acestea pot fi interpretate cu semnificații false și, de asemenea, pentru că sunt diferite de cuvintele selectate de Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a instruit Ummah (națiunea) și el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este cel mai bine informat dintre ființele umane și cel mai drept; el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este cel mai puțin

înclinat către exagerări. Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra sa!

Sper ca discuția pe care am prezentat-o în aceste pagini, susținută cu dovezi adecvate, să fie suficientă pentru a explica adevărul doctrinei Unicității lui Allah și pentru expunerea politeismului, ca și pentru explicarea diferențelor dintre politeiștii de la începutul veacurilor și cei din timpurile mai târzii.

O persoană care caută să cunoască adevărul ar trebui să fie convinsă de explicația dată în legătură cu forma admisă de suplicație a Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Însă, dacă o persoană nu

dorește să cunoască adevărul, se poate consola cu propriile gânduri fanteziste. Allah a făcut referire la acestea în Nobilul Coran, **atunci când spune:**

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّهَا رَبِّبُوعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعِيرٍ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (القصص: 50)

„Iar de nu-ți vor răspunde, să știi că ei urmează doar poftele lor! Și cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftei sale fără o călăuzire de la Allah? Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 28:50]

În versetul de mai sus, Allah Cel Atotputernic a clasificat oamenii în două grupuri în ceea ce privește atitudinea lor față de Profetul

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și de misiunea sa: un grup răspunde chemării lui Allah și a Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în timp ce celălalt grup își urmează propriile pofte. Și Allah spune că aceia care își urmează poftetele sunt lipsiți de orice călăuzire de la El.

Ne rugăm lui Allah, Cel Atotputernic, să ne ferească de urmarea propriilor pofte și fie ca Allah să ne facă pe noi și pe voi dintre cei care urmează mereu Calea lui Allah și a Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și dintre cei pe care El îi luminează cu Legislația Lui Divină (Shari‘ah) și îi avertizează împotriva a

ceea ce este o încălcare a acesteia, precum inovațiile și opiniile fanteziste. Cu adevărat, Allah este Milostiv și Generos. Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra Robului și Mesagerului Său, Profetul nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), și asupra familiei sale, a companionilor săi și a tuturor celor care urmează Calea cea Dreaptă până în Ziua Judecății!

[1] (المنتطعون) أي المتعمقون الغالون المجاوزون الحدود في أقوالهم وأفعالهم.